

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 14.12.2010
SEC(2010) 1548 konč.

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument k

predlogu

UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

(Prenovitev)

{COM(2010) 748 konč.}
{SEC(2010) 1547 konč.}

1. OZADJE, POSVETOVANJE IN IZVEDENSKA MNENJA

Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (znana pod imenom „Bruselj I“), ki je začela veljati marca 2002, je temelj pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah v Evropski uniji. Določa, katera sodišča so pristojna za reševanje čezmejnih sporov, ter zagotavlja nemoteno priznavanje in izvrševanje sodnih odločb, izdanih v drugi državi članici. Čeprav Uredba po splošnem prepričanju dobro služi svojemu namenu, se je na podlagi posvetovanj z zainteresiranimi stranmi in različnih študij, ki jih je izvedla Komisija, pokazala potreba po reformi. V tem smislu tudi stockholmski program poziva k odpravljanju ovir, ki še ostajajo pri uveljavljanju pravic državljanov in podjetij.

Komisija se je v pripravah na prenovitev Uredbe temeljito posvetovala z zainteresiranimi stranmi in pridobila mnenja zunanjih izvedencev. Sprejela je zeleno knjigo ter aprila 2009 začela javno posvetovanje, poleg tega pa je naročila štiri študije za obravnavo različnih vidikov reforme. V okviru še ene zunanje študije in ankete Posvetovalnega odbora evropskih podjetij so bili zbrani empirični podatki, na katerih temelji ocena učinka. Poleg tega je Komisija organizirala dve veliki konferenci, srečanje z nacionalnimi strokovnjaki in dve srečanja s strokovnjaki za arbitražo. Medresorska usmerjevalna skupina Komisije je predložila dodatne pripombe.

2. OPREDELITEV PROBLEMATIKE, CILJI IN OCENA MOŽNOSTI POLITIKE

2.1. PROSTI PRETOK SODNIH ODLOČB

2.1.1. *Opredelitev problematike in področje uporabe*

Sodna odločba, izdana v eni državi članici, ne učinkuje avtomatično v drugi državi članici, temveč jo je treba v posebnem vmesnem sodnem postopku (t. i. eksekvatura) razglasiti za izvršljivo. Ta postopek je drag in zamuden. Stroški enostavnega primera v EU povprečno znašajo 2 200 EUR. V bolj zapletenih ali spornih primerih lahko stroški eksponentno narastejo (na približno 12 700 EUR). Ob predpostavki, da je 25 % vseh primerov zapletenih, skupni stroški postopkov eksekvature v EU znašajo več kot 47 milijonov EUR letno. Postopek eksekvature traja nekaj dni do več mesecev, v pritožbenih zadevah celo do dve leti. V več kot 90 % primerov je postopek čista formalnost, saj ne obstajajo razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve. Le v malo primerih je vloženo pravno sredstvo, ki je redko uspešno. Postopek eksekvature prispeva k zapletenosti čezmejnih sporov, kar podjetja odvrča od čezmejnega poslovanja.

2.1.2. *Cilji*

- Posebni cilj tega dela predloga je zagotoviti dejanski prosti pretok sodnih odločb v vseh civilnih in gospodarskih zadevah.

2.1.3. *Obdržane možnosti politike*

- možnost 1: ohranitev trenutnega stanja

- možnost 3: ohranitev eksekvature, vendar poenostavitev postopka za vlagatelja zahteve
- možnost 4A: odprava postopka eksekvature in uvedba zaščitnih ukrepov, ki so potrebni za varstvo pravic obrambe. Eksekvatura pa se ohrani za sodne odločbe v primerih obrekovanja in postopkih v zvezi s kolektivnimi pravnimi sredstvi.

2.1.4. *Analiza učinkov najprimernejše možnosti 4A: odprava postopka eksekvature in uvedba potrebnih zaščitnih ukrepov*

(a) **Učinkovitost**: s to možnostjo bi bil v celoti dosežen cilj zagotovitve dejanskega prostega pretoka sodnih odločb v Evropski uniji. (b) **Glavni učinki**: (i) **gospodarski učinki**: z odpravo eksekvature bi odpadli stroški in zamude, ki so povezani s sedanjim postopkom eksekvature. Tako bi podjetja in državljani v EU prihranili velik del sedanjih stroškov, ki znašajo skoraj 48 milijonov EUR letno. V veliki večini primerov, v katerih toženec ne izpodbija izvršljivosti tuje sodne odločbe, bi tožnik zaradi uvedbe standardnih obrazcev nosil le minimalne stroške prevoda, saj ne bi bilo več treba prevesti celotne sodne odločbe. Samo v zapletenih primerih bi še vedno nastali stroški prevoda celotne sodne odločbe in stroški sodnih taks. Poleg tega bi ta možnost prispevala k temu, da bi več podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij (**MSP**), sodelovalo v čezmejnih pravnih poslih. Trenutno le 25 % od 20 milijonov MSP v Evropi posluje čezmejno, kar pomeni, da bi 15 milijonov MSP lahko razširilo svoje dejavnosti na druge države članice. 39 % teh MSP bi veliko raje sodelovalo v čezmejnih pravnih poslih, če bi se postopek eksekvature odpravil. Tudi če bi se tako odločila le četrtina, bi to pomenilo dodatnih 1,4 milijona MSP na notranjem trgu. (ii) **temeljne pravice**: odprava eksekvature bi bila povezana s postopkovnimi jamstvi, ki bi zagotovila, da se sodna odločba, s katero sta kršeni pravica do poštenega sojenja in pravica do obrambe, ne more priznati niti izvršiti. Ta možnost bi bila zato skladna z Listino EU o temeljnih pravicah, zlasti s členom 47. Ker se razlogi, ki bi se lahko uveljavljali zoper izvršitev tuje sodne odločbe, v veliki meri ujemajo z razlogi, ki jih je mogoče zdaj uveljavljati v okviru postopka eksekvature, se stopnja pravnega varstva v čezmejnih postopkih v primerjavi s trenutnim stanjem ne bi znižala. (iii) **finančni stroški**: državam članicam bi nastali stroški zaradi potrebe po seznanitvi pravnih strokovnjakov z novimi postopki. Ti stroški pa bi bili minimalni, če bi se nacionalni postopki pravnega varstva zgledovali po postopkih, sprejetih z evropskimi instrumenti, v katerih je bila eksekvatura za določene vrste zahtevkov odpravljena. Predlog bo vseboval tudi standardni obrazec, s katerim naj bi se poenostavila neposredna izvršba.

2.1.5. *Primerjava obdržanih možnosti politike in najprimernejše možnosti 4A*

Cilji/učinek	Možnost 1 – ohranitev trenutnega stanja	Možnost 3 – poenostavitev postopka za vlagatelja zahteve	Možnost 4A – odprava eksekvature
Odprava obstoječih ovir za prosti pretok sodnih odločb	0	+	++
Gospodarski učinek	0	+	+
Finančni stroški	0	–	–
Temeljne pravice	0	0	0

2.2. IZVAJANJE UREDBE V MEDNARODNEM PRAVNEM REDU

2.2.1. *Opredelitev problematike*

- Pravila Uredbe o pristojnosti se zdaj (z nekaj izjemami) ne uporabljajo, kadar ima toženec stalno prebivališče ali sedež zunaj EU, temveč Uredba v teh primerih napotuje na nacionalno pravo (t. i. subsidiarna pristojnost). Znotraj EU se nacionalna pravila držav članic o pristojnosti za tožence iz tretjih držav zelo razlikujejo. V primerih, kadar ima toženec stalno prebivališče ali sedež zunaj Evropske unije,
- evropski državljani in podjetja nimajo enakega dostopa do sodnega varstva,
- za podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu, ne veljajo enaki pogoji, kar lahko izkrivi konkurenco,
- izvrševanje evropskih predpisov za varstvo šibkejših strank (npr. potrošnikov, delavcev, zavarovancev itd.) ni zagotovljeno.

2.2.2. *Cilji*

- Posebni cilj je izboljšati dostop do sodnega varstva, pravno varnost in varstvo državljanov in podjetij EU v sporih v zvezi s tretjimi državami.

2.2.3. *Analiza obdržanih možnosti politike*

- možnost 1: ohranitev trenutnega stanja
- možnost 3A: minimalna uskladitev pravil o pristojnosti (možnost 3A)
- možnost 4A: popolna uskladitev pravil o pristojnosti

2.2.4. *Analiza učinkov najprimernejše možnosti 4A: popolna uskladitev pravil o pristojnosti*

(a) Učinkovitost: popolna uskladitev pravil o pristojnosti bi zagotovila popoln in enak dostop do sodnega varstva v EU. Poleg tega bi bil dostop do sodnega varstva popolnoma pregleden, saj bi bila vsa pravila o mednarodni pristojnosti združena v enem samem dokumentu – prenovljeni uredbi. Umetno razlikovanje med toženci s stalnim prebivališčem ali sedežem v EU in tistimi s stalnim prebivališčem ali sedežem zunaj EU bi bilo s to možnostjo odpravljeno. Tega razlikovanja ni več v novejših pravnih aktih EU, zlasti v Uredbi št. 4/2009 o preživninskih zadevah ter predlogu Komisije za uredbo o dedovanju in oporokah.

(b) Glavni učinki: (i) gospodarski učinki: ta možnost daje podjetjem EU več možnosti za reševanje sporov v EU namesto v tujini. S tem se bodo za podjetja EU zmanjšali povprečni stroški sodnih postopkov in zamude, saj so sodni postopki v evropskem območju pravice na splošno cenejši in enostavnejši kot v državah zunaj EU. Ukrepov pravosodnega sodelovanja s tretjimi državami pogosto ni, zaradi geografske oddaljenosti pristojnega sodišča pa praviloma nastanejo višji stroški prič in strank, kadar je potrebna njihova osebna navzočnost. Poleg tega bodo usklajena pravila v zvezi s toženci iz tretjih držav povečala pravno varnost in predvidljivost, s tem pa bodo zadevna podjetja verjetno prihranila stroške. Tudi izboljšani pravni okvir bi lahko več podjetij spodbudil k čezmejnemu poslovanju. Poleg tega bi bila odpravljena morebitna izkrivljanja konkurence, ki izhajajo iz različnih nacionalnih pravil o

pristojnosti. **MSP**: prihranki stroškov bodo koristili predvsem MSP, ki nimajo toliko sredstev za zapletene mednarodne sodne postopke kot velika podjetja. **(ii) finančni stroški**: možnost 4A bi za države članice pomenila minimalne stroške ali nobenih stroškov. **(iii) temeljne pravice**: s popolno uskladitvijo bi imele šibkejše stranke (potrošniki, delavci itd.) v skladu s členoma 38 in 47 Listine boljši dostop do sodnega varstva, saj bi jim bil v sporih s toženci iz držav zunaj EU zagotovljen dostop do sodišča EU. Tudi evropskim podjetjem bi bil s to možnostjo zagotovljen popoln dostop do sodnega varstva v sporih s toženci iz tretjih držav. Z uvedbo navezne okoliščine nujnosti (*forum necessitatis*) bi bil evropskim podjetjem zagotovljen dostop do sodišča EU, če nobeno drugo sodišče, ki bi zagotavljalo pravico do poštenega sojenja, ne bo pristojno. Uvedba pristojnosti, ki bi bila posebej prilagojena tožencem iz tretjih držav, bi izboljšala dostop do sodnega varstva za podjetja iz tistih držav članic, katerih nacionalno pravo trenutno ne vsebuje primerljivih določb. **(iii) socialni učinki**: ta možnost bi šibkejšim strankam še naprej zagotavljala varstvo, do katerega so upravičene po zavezujočih predpisih EU. **(iv) tretje države**: učinek možnosti 4A na tretje države bi bil odvisen od vsebine usklajenih pravil o pristojnosti. Zoper načrtovano uvedbo *forum necessitatis* in „nekoliko preširoko“ pravilo o pristojnosti (na primer na podlagi kraja, kjer se nahaja premoženje, na katero se nanaša spor) je na diplomatski ravni komaj mogoče ugovarjati. Nasprotno, učinek na tretje države bi bil pozitiven, saj države članice v svojem nacionalnem pravu ne bi smele obdržati ugodnejših pogojev dostopa do sodnega varstva. Če se bodo mednarodna pogajanja o konvenciji o mednarodnih sodbah nadaljevala, bo tudi od vsebine usklajenih pravil odvisno, kako bo prenovitev učinkovala na pogajalsko stališče EU. Uskladitev nacionalnih pravil kot taka sicer ne bi imela učinkov, natančna vsebina pravil pa bi lahko vplivala na stališče EU v pogajanjih.

2.2.5. Primerjava možnosti politike in najprimernejše možnosti

Cilji/učinek	Možnost 1	Možnost 3A	Možnost 4A
Izboljšano varstvo strank EU v sporih s toženci iz tretjih držav	0	+	++
Gospodarski učinek	0	0	+
Temeljne pravice	0	+	+
Učinek na tretje države	0	0	0 ali +

2.3. SPORAZUMI O PRISTOJNOSTI

2.3.1. Opredelitev problematike in področje uporabe

Velika večina podjetij, ki čezmejno poslujejo, uporablja sporazume o pristojnosti (skoraj 70 % vseh podjetij in 90 % velikih podjetij).

- Uredba načeloma omogoča sporazume o pristojnosti, izraženi pa so bili pomisleki, da lahko na njihovo učinkovitost v praksi vplivajo neprimerne pravdne taktike. Tako je zaradi

medsebojnega učinkovanja z drugo določbo Uredbe, t. i. pravilom litispendence, katerega cilj je preprečiti situacije, v katerih bi dve sodišči v EU istočasno obravnavali isto zadevo. To pravilo določa, da mora sodišče, ki je pozneje začelo postopek, prekiniti postopek, dokler sodišče, ki je prvo začelo postopek, ne odloči o svoji pristojnosti. Stranka, ki želi obiti sporazum o pristojnosti, lahko znatno podaljša postopek pred izbranim sodiščem, če najprej začne postopek pred (nepristojnim) sodiščem v državi z relativno počasnim sodnim sistemom. V zadnjih petih letih je 7,7 % podjetij navedlo, da njihov pogodbeni partner ni spoštoval določbe o pristojnem sodišču.

- Učinkovitost sporazumov o pristojnosti je treba zagotoviti tudi prek meja EU. EU je izpogajala mednarodni sporazum, Haaško konvencijo o sporazumih o izbiri sodišča, ki izboljšuje pravno varnost na področju določb o izbiri pristojnosti v poslovnih odnosih med podjetji. Postopek ratifikacije poteka. S prenovitvijo Uredbe naj bi se zagotovilo, da je pristop v zvezi s sporazumi o pristojnosti v primerih znotraj EU skladen s tistim, ki bo morda sprejet za primere zunaj EU. V skladu s Haaško konvencijo mora sodišče, pred katerim je bil začel postopek, ni pa izbrano sodišče, zavreči tožbo, razen če se ne uporabi ena od izjem iz Konvencije.

2.3.2. Cilji

Posebni cilj je povečati učinkovitost sporazumov o pristojnosti. Prenovitev Uredbe naj bi tudi olajšala ratifikacijo Haaške konvencije o sporazumih o izbiri sodišča s strani EU.

2.3.3. Opis obdržanih možnosti politike

- možnost 1: ohranitev trenutnega stanja
- možnost 2: oprostitev izbranega sodišča od obveznosti prekinitve postopka
- možnost 3: dajanje prednosti izbranemu sodišču, da odloči o svoji pristojnosti

2.3.4. Analiza učinkov najprimernejše možnosti 3: dajanje prednosti izbranemu sodišču, da odloči o svoji pristojnosti

(a) Učinkovitost: možnost 3 bi stranke odvrčala od taktičnega vlaganja tožb, s katerimi se želi obiti veljaven sporazum o pristojnosti. Tako bi bili zgoraj navedeni cilji v celoti doseženi.

(b) Glavni učinki: (i) gospodarski učinki: z možnostjo 3 bi odpadli stroški in zamude, ki zdaj nastajajo podjetjem, ker njihovi poslovni partnerji v slabi veri poskušajo obiti sporazume o pristojnosti. Poleg tega bi ta možnost verjetno spodbudila k čezmejnemu poslovanju vsaj del od 30 % podjetij, ki trenutno zaradi težav pri čezmejnih sporih ali izterjavi dolgov ne poslujejo čezmejno. Pomenila bi večjo pravno varnost za podjetja in okrepila njihovo zaupanje v učinkovitost njihovih pogodbenih dogovorov za reševanje sporov. Slaba stran te rešitve je, da bi lahko prišlo do zamud v sodnih postopkih, kadar izbrano sodišče sporazum o pristojnosti izreče za neveljavnega (to se zgodi samo 1,1 % podjetij letno) in drugo sodišče na koncu odloča o sporu. **(ii) finančni stroški:** z možnostjo 3 bi bili povezani le minimalni stroški izvajanja. **(iii) temeljne pravice:** možnost 3 bi v celoti upoštevala voljo strank sporazuma o pristojnosti. To bi občutno okrepilo svobodo gospodarske pobude, ki je zajamčena v členu 16 Listine. **(iv) mednarodni vidiki:** možnost 3 odraža rešitev iz Haaške konvencije. Tako kot v Konvenciji ima prednost izbrano sodišče, kar pomeni, da lahko odloča, tudi če ni prvo začelo postopka.

2.3.5. Primerjava možnosti politike in najprimernejše možnosti

Cilji/učinek	Možnost 1 – ohranitev trenutnega stanja	Možnost 2 – oprostitev od obveznosti prekinitve postopka	Možnost 3 – dajanje prednosti izbranemu sodišču
Odprava možnosti zlorab	0	+	++
Gospodarski učinek	0	+	++
Temeljne pravice	0	+	++
Mednarodni vidiki	0	+	++

2.4. RAZMERJE MED UREDBO IN ARBITRAŽO

2.4.1. Opredelitev problematike

Arbitraža ima pomembno vlogo v mednarodni trgovini, saj se k njej redno zatekajo večja podjetja in multinacionalne družbe (približno 63 % evropskih velikih podjetij ji daje prednost pred pravdanjem). Arbitraža trenutno ni zajeta v področje uporabe Uredbe Bruselj I. Sporočene so bile težave v zvezi z razmerjem med arbitražo in sodnimi postopki. Tako lahko stranka, ki izpodbija veljavnost arbitražnega sporazuma, sodišče zaprosi tudi za izdajo meritorne odločbe. To lahko vodi k vzporednim sodnim in arbitražnim postopkom in nasprotujočim si odločitvam, kadar se sporazum šteje za neveljavnega v eni državi članici in veljavnega v drugi. To situacijo lahko zlorabijo tožniki, ki želijo obiti arbitražni sporazum. Ta problem, poudarjen v novejši odločitvi Sodišča EU v zadevi *West Tankers*, zmanjšuje učinkovitost arbitražnih sporazumov v Evropski uniji.

2.4.2. Cilji

Posebni cilj tega dela predloga je zagotoviti pregledno in predvidljivo usklajevanje sodnih in arbitražnih postopkov ter tako doseči, da Evropska unija kot kraj arbitraže ostane ali postane še bolj privlačna.

2.4.3. Opis obdržanih možnosti politike

- možnost 1: ohranitev trenutnega stanja
- možnost 2: razširitev izključitve arbitraže s področja uporabe
- možnost 3A: povečanje učinkovitosti arbitražnih sporazumov. Ta možnost pomeni, da bi sodišče, pred katerim teče postopek v sporu v zvezi z arbitražnim sporazumom, moralo prekiniti postopek, če pred arbitražnim sodiščem ali sodiščem v državi sedeža arbitraže že teče postopek.

2.4.4. Analiza učinkov najprimernejše možnosti 3A: povečanje učinkovitosti arbitražnih sporazumov

(a) Učinkovitost: s to možnostjo politike bi se v celoti dosegli zgoraj navedeni cilji. Zagotovljena bi bila učinkovitost arbitražnih sporazumov, saj bi bilo tveganje vzporednih postopkov odpravljeno, možnosti za neprimerne pravne taktike pa bi bile manjše. Še naprej bi bil zagotovljen prosti pretok vseh sodnih odločb znotraj EU. **(b) Glavni učinki:** **(i) gospodarski učinki:** z možnostjo 3A bi bilo odpravljeno tveganje neprimernih pravnih taktik, s tem povezane gospodarske koristi pa so navedene zgoraj. Odpravljeno bi bilo tudi tveganje vzporednih sodnih in arbitražnih postopkov, s čimer bi arbitraža v EU in evropski arbitražni centri postali dosti bolj privlačni. **(ii) finančni stroški:** kot pri možnosti 2 bi imele države članice zaradi sprememb Uredbe zgolj minimalne stroške izvajanja. **(iii) temeljne pravice:** arbitraža bi postala bolj učinkovita kot pri možnostih 1 in 2, stranke pa bi imele boljši dostop do alternativnih načinov reševanja sporov. Podjetjem, ki želijo (v dobri veri) izpodbijati arbitražni sporazum, bi ta možnost omogočila boljši dostop do sodnega varstva, saj bi vzpostavila jasen in pregleden pravni okvir za izpodbijanje ter določila jasna pravila za večjo pravno varnost in preprečevanje zamudnih taktik. Standardi iz člena 47 Listine EU o temeljnih pravicah bodo s to možnostjo dodatno okrepljeni. Zagotovljeno bi bilo, da bi se po celi Uniji v celoti upoštevala volja strank ter tako okrepila njihova pogodbeno svoboda in svoboda gospodarske pobude iz člena 16 Listine. **(iv) tretje države:** arbitražni postopki v Evropski uniji bi postali privlačnejši.

2.4.5. Primerjava možnosti politike in najprimernejše možnosti

Cilji/učinek	Možnost 1 – ohranitev trenutnega stanja	Možnost 2 – razširitev izključitve	Možnost 3 – povečanje učinkovitosti
Prosti pretok sodnih odločb	0	–	+
Zagotovitev učinkovitosti arbitraže v EU	0	+	++
Gospodarski učinek	0	+	+
Temeljne pravice	0	+	++

3. NUJNOST UKREPANJA NA RAVNI EU (SUBSIDIARNOST)

Zgoraj opisane težave v zvezi z obstojem postopka eksekvatur, pomanjkljivo učinkovitostjo sporazumov o pristojnosti ter razmerjem med arbitražo in Uredbo so povzročili veljavni predpisi EU, odpravijo pa se lahko le z ukrepanjem evropskega zakonodajalca. Pravila o pristojnosti v zvezi s toženci iz tretjih držav je treba uskladiti, da se podjetjem na notranjem trgu zagotovijo enaki pogoji in da „šibkejša stranke“ lahko uveljavljajo pravice, ki jim jih zagotavlja pravo EU. Države članice teh ciljev ne morejo doseči same.

4. PRAVNA PODLAGA

Uredba je bila sprejeta na podlagi člena 61(c) in člena 67(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je pravna podlaga za sprejetje prenovljene uredbe člen 67(4) in člen 81(2)(a), (c) in (e) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

5. SORAZMERNOST UKREPANJA NA RAVNI EU

Zgoraj navedene najprimernejše možnosti politike so v skladu z načelom sorazmernosti. Spremembe, ki jih predvidevajo, ne presegajo tistega, kar je potrebno za rešitev ugotovljenih težav. Kot je opisano zgoraj, koristi in prihranki najprimernejših možnosti v veliki meri prevladajo nad njihovimi stroški in pomanjkljivostmi. Potencialni gospodarski prihranki so znatni, finančni stroški izvedbe reforme v državah članicah pa so na splošno majhni. Z reformnim paketom je mogoče okrepiti zaupanje v notranji trg ter več podjetij in državljanov spodbuditi k čezmejnemu poslovanju in uživanju koristi notranjega trga. Povečana gospodarska dejavnost ter prihranki kot posledica reforme bi državljanom in podjetjem pomagali premagati trenutno finančno krizo.

6. SPREMLJANJE IN OCENJEVANJE

Komisija bo vsakih pet let pripravila ocenjevalna poročila o izvajanju Uredbe. Ker se statistični podatki o izvajanju Uredbe trenutno v večini držav članic ne zbirajo sistematično, bo prenovljena uredba vsebovala zahtevo po zagotavljanju zadevnih informacij, zlasti o številu posebnih postopkov preizkusa sodnih odločb, uvedenih za varstvo temeljnih pravic tožencev, in izidu teh postopkov.